

Ca-Nostra

* * * ANY QUINT NÚM 184 * * *

SETMANARI POPULAR

* * * INCA, 27 DE ABRIL DE 1912 * * *

¡AXÓ SON PLATONISMES!

¡Axó son platonismes! que vol dir: ¡axó son romansos! com qui diu: ¡axó es música celestial!

Aquestes son expressions que se solen aplicar a n-aquelles coses que's pensen y fins si's vol se diven, però que no's realisen.

De gent que projecten coses y no les realisen may, n'hi ha molta en el món. Son molts que están enamorats de la veritat y del bé, y seguexen la mentida y practiquen el mal.

Expressant aquesta idea deya un poeta: Veig lo qu'es millor y e-hu alab, però fas lo pitjor. Aquest enamorament de la veritat es un enamorament platónich.

Aquestes alabanses d'un bé que no's practica son també alabanses platóniques.

Ja va dir un altre que l'infern estava empedrat de bons propòsits, o sia de platonismes.

Mes una cosa'm plau aquí fer reparar:

Totes aquestes dites vulgars se referen sempre á bons projectes que's quedan per fer.

Jo no sé que ningú haga dit: Veig y alab lo dolent, més seguesc lo bo.

Ni tampoch: el cel está empedrat de mals propòsits. Com si ab axó volguesen tots expressar que'l platonisme abunda molt els bons propòsits però no abunda en el dolents.

Diu un: jo demá m'axecaré dematí y treballaré dues hores més de jornal: y vosaltres pensaréu: axó ja ho veurém demá.

Diu un altre: jo demá si que m'hi tombaré y no'm 'xecaré fins les onze: y vosaltres pensaréu: massa que e-hu farà, ell no's xeca fins a la una.

Un ajuntament dirá: farém unes escoles catòliques y axó dient farà unes escoles que serán lo que serán; però no tengueu dupte que quan se diu: farém

unes escoles neutres, serán neutres y un poc més dolentes y tot.

Y axó es natural, es conforme á lo que son els homos. El camí del mal fá baxada y cap avall tots els dimonis y totes les passions hi ajuden, y axó fá que si el propòsit es dolent l'acció es molt més dolenta encare. Ara el camí bó es pujada, el pujar cansa y fá suar y no tots els que comensen arriben a á'alt y no tots els que s'ho proposen emprenen la pujada. ¡Platonismes! ¡platonismes! Massa que ho solen ser tots els projectes bons que prou que ho sabém que venen costa amunt.

¿Peró's tracta de plans perversos, de projectes contra l'Esglesia ó la religió? Massa que serán veritat; que dic serán; aquestes coses se solen ja fer abans de dirles y quan una lley impía se vol promulgar més es pera assegurar lo fet que pera preveure lo que s'ha de fer.

JAUME RAVENTÓS.

TRADUCCIÓ

DE SOR JUANA DE LA CREU

Homos injuts qu'acusau
a la dona sens rahó
sens veure sou l'ocasió
de lo meteix que culpau.

Que si atrevits sens igual
les conduhíu a la llicencia
¡perque cercau l'inocencia
quant sou causa del seu mal!!!

¡Que cosa més loca hey ha
é injusta s'es vista may
qu'aquell qu'entela el miray
se queixi si no está clá!

¿Puis cóm ha d'está arreglada
la qu'el vostro amor preten?
Si es ingrata vos ofen
y, si amorosa us enfada!

¡Perque dir mal de les dones
ab queixes y escuses vanes!

Si voltros les feys livianes
y les voleu trobar bones!!

Puis ¿perque vos espantau
d'els defectes que los veys?...
¡Preniules tals com les feys
o feylés com les cercau!!

M.

El millor quadre.

Un pintó tenia una colecció de quadros antics y de pintós famosos. Un dia va anar a veurerlos un príncep pera comprar el milló de tots a judici del pintó, pero com sabia que aquest no's volia desprender de dit quadro per molt que l'hi oferissen, tenia ánsia que n'hi senyalás qualcun més inferió, perque estava ben segú de que no tendria cara de negarli es quadro escullit per més que n'estás anemorat, el príncep se valgué d'un ardit particulá. Mentres estaven, tot dos, mirant les pintures, se sentí, cop en sec, un crit d'alarma a defora diguent que se casa se calava foc: el pintó tot d'una corre y despenja de sa paret el quadre que té'n més estima, per posarlo en salvament.

Llavors el príncep, fent sa mitja, l'hi diu:

Sossegáuvos, estimat mestre; perque no's vé que hi haja foc a cávostra: aquest crits son falsos, jo he mandat a la meua servitut que'ls he donás, perque no hi havia altre medi més bó per sabrer de vos quin quadre era el més preferit y milló: ara estic segú, que si hagués vengut es cas d'estrenya, heguesseu abandonat tots els quadres en canvi de salvá aquest tan hermós.

Llavors el sabi mestre digué, mentres acompanyava'l príncep:

—Del medi enginyós que s'ha valgut el príncep per explorá s'ánimo del pintó porem aprender a probar nostro cor pera veurer si es l'honra, els plahers, els bens d'aquest món o al contrari, Deu, nostro suprem y més desitjat bé. Si vertaderment amam a Deu, tot el món mos parexerá no rés en la seua comparansa, y estarem dispos a donarho tot a canvi de no separarnos jamay d'Ell y fermos dignes de la seua amistat y estimació.

FLOR DEL CALVARI

Qui plora sos mals aumenta,
qui canta sos mals espanta;
donchs jo que'ls vull espantar
sempre estich canta que canta.

PER L'HERALDO DE INCA

Aquest Setmanari que, segons nos digué fa estona, té fet un *propòsit formal de no insmiscuirse en las cosas de CA-NOSTRA*, y el dú tant a s'estrem que valdement l'hajem brindat una partida de vegades amb el camvi may l'ha volgut acceptar, parex que no mes s'oblida del seu propòsit formal, o li passa per demunt, quant se creu tenir ocasió d'humillarnos, o de fermos quedar malament, o de fer resaltar algún defecte nostre real o imaginari.

Axó es bastant estrany en un setmanari que té costum d'alabarho casi tot, valga la pena, o no la valga; però sembla que quant se tracta de molestar a CA-NOSTRA pot fugir no sols de la seva costum, sino fins y tot del seu propòsit formal.

Per extrany que sia, es un fet; y el feym constar perque solament per aquest cap mos sabem explicar els amars comentaris que posa dissapte passat, en son nombre 353, a un fragment nostre de l'altre dissapte.

Si té, o no té motiu qu'ho judiquin els lectors.

Com a comentari a la ressenya d'una funció dramática donada a n-el teatre del Círcol d'Obrers Catòlics pels alumnes de les Escoles Cristianes, deym noltros:

«Si'l teatre ha d'esser escola de bones costums, molt celebrám que se donin representacions de finalitat relligiosa, educativa o social; en lloc d'aquelles comedies sens finalitat alguna quant no sia al fer riure y ensenyar al poble de fer grosseries, axò si no son marcadament dolentes.»

Y l'*Heraldo*, que per lo vist, devía trobar que feya estona que no mos havia criticat res, y no se devía recordar de que encare té sense contestar lo que li diguerem l'any passat, s'aferra a n-axò com si haguessem escrit un insulto y mos ho critica fort ferm.

Diu l'*Heraldo de Inca*, qu'en tal fragment hem aludit (y no sería res haverlos aludit, sino que suposa que los hem ofesos) a tots els digníssims presidents y consiliaris que ha tengut el Círcol d'Obrers Catòlics d'Inca; a l'actual Director y demás directores de les companyies d'aficionats del teatre de dita Societat y a n-els autors de moltes comedies que a n-ell s'han donades.

¡Pobre CA-NOSTRA! Ell haurá de fer confessió general per reconciliar-se amb tanta gent! Inclús s'haurá de reconciliar amb el seu propi director, En Durán, que fonc el primer President del Círcol y el primer que *hi dugué comedies!* Ell sabeu qu'es de blau es faster!

Però lo bò es que noltros, per molt que lleguem el nostre Cronicó, no veym; per quines cinch-centes hem pogut molestar a tants de personatjes, ni ho veuen tampoc alguns amics que desde Palma ens diuen que queden admirats de la penetració y descobriment del *Heraldo de Inca*.

El fragment objecte de les qüestions está escrit en termes ben generals; y no tan sols axò, sino que pel seu contengut es molt conforme amb les teoríes que sempre hem sostengudes a CA-NOSTRA respecte dels entrete-

niments, axò es, que conduesquen a la cultura, y tenguen una ensenyansa profitosa. De manera que l'idea y tot no's nova en les columnes del nostre setmanari:

Are bé: si l'*Heraldo de Inca* sosten qu'hajem ofesa tanta gent, es perque suposa que les nostres paraules inclouen una censura per los del Círcol; però axò ho suposa ell, de les nostres paraules no se dedux.

Y si qualcú arriba a dir que una gazeta redactada en termes generals inclou una censura per una persona o entitat determinada, es perque ell sab, o se figura, o se pensa sobre qu'aquella persona o entitat ha fet lo que d'un modo general se critica en la gazeta, y per conta seu li aplica lo que s'es escrit per sa generalitat.

D'aquí se veu quin servici tan dolent fa l'*Heraldo* a les persones que plenes de bona voluntat, y passant per privacions y sacrificis desinteressats, procuren donar comedies a n-el teatre del Círcol.

Perque a n-el fragment que cita parlám de tres clases de comedies: de finalitat religiosa y educativa, comedies sens finalitat quan no sia el fer riure y fer grosseries y comedies marcadament dolentes.

Ara bé: ¿Per què a l'*Heraldo de Inca* no li ha ocorregut que allò de les comedies dolentes anava pel Círcol d'Obrers Catòlics?

O perque no ha dit: CA-NOSTRA celebra qu'es donin comedies de finalitat religiosa y educativa o social, y com a n-el Círcol d'Obrers Catòlics han donades aquestes obres, resulta que indirectament los alaba ferm?

Però no; *Heraldo de Inca* dexant les comedies de finalitat moralisadora qu'está a n-el comensament, y les marcadament dolentes qu'está a n-el final del nostre escrit, s'empenya en qu'allò de les comedies que no mes son bones per fer riure y ensenyar de fer grosseries anava quantre les comedies que donen els aficionats del Círcol.

Ell sabrá si té motiu per creure que les comedies del Círcol puguen quedar compreses en la nostra crítica, y merexer aquelles qualificacions; però el modo de procedir qu'ha seguit fa pensar qu'ell no té molt bon concepte d'unes representacions que suposa col·locades en el número de les inútils y grosseres, sense que noltros les hajem tretes a rol-lo en res ni per res.

No mos hi aficám noltros en el seu modo de judicar respecte d'aqueix punt, ni volem tenir la responsabilitat del seu judici, ni creym que le hi agrayesquen molt els aficionats que trabayen en el Círcol.

Dit axò es per demás contestar a la pregunta que fa l'*Heraldo* al Sr. Durán sobre si tendrien o no tendrien *finalitat* els autors mallorquins qu'escrigueren comedies; noltros no diguerem que'n tenguessen ni que no'n tenguessen, y es qüestió qu'está fora de lo que noltros tractárem, y qu'are no fa al cas.

Ni té gran cosa que veurer tampoc amb la qüestió d'are l'aclarir si el Director de CA-NOSTRA proporcioná a n-el Círcol algunes o varies de les comedies que s'hi feren; encare que en honra de la veritat hem de dir que el

Sr. Durán proporcioná quant ell era President del Círcol algunes comedies que totes contien una ensenyansa moral; y fa quindies que també en vengué als qu'are hi habayen unes quantes més, qu'encare no son estades posades en escena.

Entra les primeres y les d'are han passat dotze anys, y de totes les comedies estrenades en aquest temps el Director de CA-NOSTRA no n'ha proporcionada cap, de consiguient no li toca gens de part de l'alabansa ni de la censura qu'elles meresquen: y tant si l'*Heraldo* les vol considerar de finalitat moral, com si s'empenya en aficarles entre les que no tenen més finalitat que fer riure y ensenyar de fer grosseries, com sembla volerho fer, la gloria o l'ignominia d'haverles tretes al escenari no son de cap manera pel Director de CA-NOSTRA.

Estravagancies del lujo

—La derrera paraula del lujo son unes sabates que'l seu preu oscila entre 12.000 y 12.500 pessetes. Se tracta, com se comprendrá, de sabates per senyora, y de ball, per afegitó; están fetes de plomes de colibrí molt ben cosides de modo que formen una planta ben unida, y se calcula que'n la confecció de cada parey necessiten mitx any de feyna.

Parex mentida el nombre d'animals de ploma qu'anyalment se sacrifica a la vanitat femenina. A n-Amèrica no més, en quatre anys han mort 2.000.000 d'ausells; ab una setongada rebuda a Londres, va esser de centonelades d'ales no més. Venessuela ha enviat, a Europa, en un any més de milló mitx de plomes de garza.

La ploma d'avestrús seguex esser molt apreciada; dins una sola setmana, per l'Octubre de l'any passat, se vengueren a n-el mercat de Mincing Lane, a Londres, plomes d'avestrús per való de 1.750.000 duros. Quan se fa una d'aquexes venudes acudexen comerciants de tot el mon. Però, encara que les plomes d'avestrús sien cares, ho son més les de garzota que se paguen (en brut) 250 pessetes s'única. A una única ni solen entrar més de 600 plomes.

Poques senyores sabrán que cada any se maten més de vint mil críes d'anneria per obtenir el suau plomissó que servex per fer les botlles pera posarse'ls polvos. Així mateix moltes d'aquestes se fan de cidre y d'ouques.

Després d'axò, nos raro que haja anarquisme y anarquistes.

Cronicó d'Inca

Abril de 1912.

Dia 20—A les nou del vespre corre la noticia que'l procurador D. Rafael Payret acaba de morir d'una mort repentina, dins la societat el Centre instructiu, de ont era com tant tertuliá. Aquest Senyor havia treballat molt en la seua carrera y contava ab numerosa clientela que li dava bon rendiments. Sa mort es estada sentida y planyuda a causa

dels sacrificis que feya en lo seu règim de vida per por de no morir d'una mort repentina, y aximetex Deu l'e-hi ha donada. Qu'Ell lo tenga en la gloria.

—Se corre un rebumbori pel poble que demà no se farà la festa del Pan-caritat anunciada per que'l Sr. Batle l'ha suspesa.

El Cronista desitjós d'aclarir la notícia visita, a les vuyt del vespre, Mn. Guillem Pujades, Rector del Oratori, el qual té l'amabilitat de manifestarnos lo següent:

(A) Que dia 8 del mes, mitjana festa de Pasco, passà un ofici convidant el Sr. Batle y l'Ajuntament a les funcions de la festa del Pan-caritat que tenia que celebrarse dia 14, diumenge del Angel.

(B) Qu'era costum establert per l'Obreria de Santa Magdalena no passar altra ofici ni demanar altra permis per la celebració de les festes del Oratori que l'ofici d'invitació. Y ab axò ja se suposava haver demanat y obtingut el permis.

(C) Que no haventse verificada la festa dia 14, a causa del mal temps, y haventse passada pel diumenge vinent, dia 21, li comunicà la variació, dia 18, mitjansant ofici, demanantli, al mateix temps, permis per poder tocar la música fent una volta per la població abans de la partida de la Romeria.

(D) Que sabia que'l Sr. Batle havia firmat un ofici dirigit a ell, però que no l'havia rebut.

Ab axò s'entregà el mestre de la música Sr. Rotger, per veure que s'havia de fer, el fondista que tenia molt de recapte preparat y altres persones, esperant resolució que pendia de la contestació del darrer ofici.

Sortim de casa de Mn. Pujades, y pels carrés trobám rotlets de persones que comenten la feta, donant distintes versions.

A les 10 de la nit, tornám a ca'l Sr. Rector de Santa Magdalena y mos mostrá un ofici qu'acabava de rebre y que trascrivim a continuació.

Alcaldia Constitucional de Inca-Baleares.

En costestación al oficio de V., fecha diez y ocho del corriente, debo manifestarle que, en uso de las atribuciones que me competen; no puedo permitir festejos alguno de los que solicita, excepto en lo referente á funciones religiosas, pero que de ninguna manera la banda de música recorra las calles de la población ni se efectue función cívica de ninguna clase.—Dios guarde á V. muchos años.—Inca 20 Abril 1912.—Antonio Ramis.—Sr. D. Guillermo Pujadas Pbro.

Dia 21.—A una de les misses primeres a la Iglesia parroquial s'anuncia qu'havent l'autoritat suspesa la festa popular, aximetex se faria la part religiosa a l'Oratori per donar gracies a Deu Nostre Senyor per les aigos abundants qu'havia fetes, però que no s'hi pujaria en processó.

La festa religiosa se celebrá espléndidament. A la missa de comunió General e-hi va haver plática per Mn. Guillem Pujades, qu'estava molt commogut, y cants pel poble anant a combregar un centenar de persones.

A l'Ofici major la iglesia estava plena de feels que cantaven la missa de *Angelis* y

Mossen Antoni Palou fe un hermós sermó sobre'l Bon Pastor y la seua ovella predilecta Santa Magdalena.

Per la tarde se resá'l Rosari cantantse la salve y els himnes de Santa Magdalena en molt d'entusiasme.

Finalment: dins el manjador se cantaren les cançons que tenien preparades, estudiants y aficionats, per l'acte literari y musical del capvespre: Els locos, la Baldufa, Caragol treu banya, Sol solet, y altres que no prenguerem nota y que foren molt alabades y aplaudides.

Hem de fer notar, a nostros lectors, que aquest alegró va ésser fet com a mitj amagat y contra el desitx de Mn. Guillem Pujades, qu'havia pres massa en serio les ordes del Sr. Batle.

Tota la setmana es estat objecte de vius comentaris a n-els centres de reunió la passada de diumenge feta per l'Autoritat municipal.

Diuen els comentaristes qu'el Sr. Batle s'es escedit en les seues atribucions.

Que'l Santuari de Santa Magdalena en totes les dependencies es actualment propietat de la Iglesia, cedida per l'Ajuntament en escriptura pública en 1900; y per lo metex, dins un domini particular el Sr. Batle no podia aturar un festival de carácter pacific, comi prevé la prescripció quarta del article 7 de la Lley de reunions.

Però, abonant y tot que l'acte suprimit no fos estat un espectacle d'espació innocent; y qu'entrás de ple dins lo que dispon l'article 1er. de la metexa Lley de reunions, sols tenia obligació, l'Obreria del Oratori, de passar una comunicació escrita (y no un ofici demanant permis) en 24 hores de anticipació a l'Autoritat, expressant l'hora, lloc y objecte de la reunió, segons dispon la lley.

De manera qu'al prohibir *se efectue función de ninguna clase*, a un domini privat, afairantse que no s'havia demanat permis segons retgla, es una bajanada que no té consol.

Si d'una cosa pecá Mn. Guillem Pujades, va ésser de massa atent y massa obedient a unes ordes arbitrarias; y no faltan comentaristes que lo critiquen fort ferm per haver estat massa flux, no fent us dels drets que li donava la Lley respecte la processó religiosa y lo demás que se privá sens poder, no tenguent en conta que la geni de sotana, sens claudicar dels seues drets, a voltes s'ha de dexar trepitjar per evitar rossaments que no conducen en lloc.

Nostros creym que'l Sr. Batle tendrá poderosos motius que darán forsa a la seua conciencia per obrar d'aquesta manera; puis el molliu de desayre qu'ell suposa no valen un gífet per disgustar a tot un poble y ferse impopular l'Autoritat que lo ha de dirigir.

—Anit passada un bon estol de fadrins sortiren en carruatjes cap a Sóller per assistir a l'Aplec catòlic marí, en representació de la Congregació Mariana d'Inca.

—A n-el clot des carril se fa una brega de cans presenciada per centenars de persones que donen crits qu'es senten de mitj' hora lluny.

Dia 22.—Comensa un tay de picapedrés a

tornar pegá una envestida a la torre del campanar de Sant Francesc: se piquen les pessas per la primera gornissa qu'aviat se posará.

També desde la setmana passada se treballa a la capella de San Antoni de Padua de la metexa iglesia enretjolarla d'un mosaic precios.

Dia 25.—Nostro mercat avuy se veu animat.

Dia 26.—Torna p'ouere.—El Cronista.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem dijous passat a n-el mercat d'aquesta Ciutat:

Bessó	a	103'00	el quintá
Blat	a	18'00	la cortera.
Xexa	a	18'50	id.
Sivada	a	10'00	id.
Idem. forestera	a	9'00	id.
Faves de cuynar	a	19'00	id.
Idem. foresteras.	a	15'00	id.
Monjetes de confit	a	28'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	9'00	es quintá.
Moniacos	a	3'50	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	0'95	sa dotzena

CULTOS RELIGIOSOS

Dia 31 d'Abril y durant tot el mes de Maig se farà la devoció del Mes de Maria en la següent forma:

A Santa María la Major, a les 6 y mitja durant una missa y entrada de fosca.

A San Francesc durant la missa primera, la missa de les 7 del matí, y cosa de les sis de s'horabaxa.

Els diumenges se farà a les 5 del capvespre.

A Sant Domingo, a la missa primera y durant la missa de les 7.

Además: a Sant Domingo, dia 4 de Maig se farà la festa de la Mare de Deu les roses.

A les 9 y mitja Tercia cantada, ofici solemne ab sermó per Mn. Francesc Torrens.

Al capvespre, a les 3, vespres cantades processó per la vila, plática pel metex orador del matí y corona de les dotze estrelles del Mes de Maig pels confreres devots de la Mare de Deu del Roser.

AYUNTAMIENTO

Sesión del dia 26 de Abril de 1912

Bajo la presidencia del Sr. Alcalde y con asistencia de los concejales Sres. Mateu, Truylol, Pujol, Amer, Balle, Gelabert, Alzina y Amengual, celebró sesión ordinaria en segunda convocatoria.

Leída y aprobada el acta se pasó al despacho ordinario.

Se aprobó una relación de jornales invertidos en el arreglo de varios caminos acordándose su pago.

Se dió cuenta de una solicitud de D.ª Cata-

lina Mulet Corró en súplica que sea abonada una expropiación de la calle de Mesones, acordándose satisfacerla á razón de 10 pesetas el metro cuadrado, tan pronto como lo permitan los fondos municipales.

Dióse cuenta de una instancia de D. Pedro M. Seguí, solicitando permiso para construir una cochera en la calle de las Cuevas, acordándose pase al Sr. Arquitecto municipal para que señale la alineación y rasante á que debe sujetarse.

D. Juan Gelabert dijo que hace tiempo hay paralizadas varias obras, esperando el informe del Sr. Arquitecto, creyendo necesario que dicho Sr. no demore por más tiempo su venida á esta para evitar los perjuicios consiguientes y poder de una manera definitiva establecer las bases por las que se han de regular sus servicios técnicos.

El Sr. Alcalde manifiesta que en la próxima semana vendrá dicho señor y que probablemente será el martes ó jueves.

Pedida la palabra por el Sr. Balle, preguntó al Sr. Alcalde los motivos que tuvo para suspender la popular fiesta en el Oratorio de Santa Magdalena, pues quizás tuvo razón fundada y en este caso la Minoría conservadora se adheriría á la conducta del Alcalde por ser fiel veladora del prestigio de la autoridad; pero, en el caso de no considerar suficientes los motivos que indujeron al Alcalde para obrar de tal modo, propone haber visto con desagrado la supresión de la tradicional fiesta.

El Sr. Alcalde dijo que el otorgar ó denegar un permiso para una fiesta es de la incumbencia exclusiva de su autoridad, pero que no había obrado por capricho, sino por creerse desairado por haberse hecho un pregón sin su previo permiso y haber recibido el oficio á las once y media del sábado.

(Á esto observaremos que, por la forma en que se hizo el pregón, creemos que no se necesitaba permiso del Alcalde, como ordinariamente no se solicita para pregones particulares, y que, según nuestras noticias, el oficio del Custos de Santa Magdalena fué presentado á la Alcaldía el jueves, dándose cuenta del mismo al Sr. Alcalde el viernes, por la mañana. En prueba de ello, véase el oficio que el Sr. Alcalde dirigió al citado Custos, en el cual dice, que contesta al oficio del día 18 (jueves), y no hacer mención alguna de lo que á última hora ha manifestado el Sr. Alcalde).

El Sr. Balle dice que, según lo manifestado por los periódicos, tenía noticias de que el Custos de Sta. Magdalena había invitado al Ayuntamiento; contestando el Sr. Alcalde que únicamente se había invitado á los Oficios divinos y que no daba lugar á discutir este asunto.

El Sr. Balle dice que ha visto con desagrado la conducta del Sr. Alcalde suspendiendo la fiesta de Santa Magdalena.

El Sr. Amer se adhiere á lo manifestado por el Sr. Balle; el Sr. Alcalde dice que no dá lugar á estas manifestaciones.

Pedida la palabra por D. Juan Gelabert,

propone un voto de censura al Alcalde y pide que sea votada esta proposición.

El Sr. Alcalde como de costumbre levantó la sesión.

X.

LLIBRERÍA Carré de la Murta, número 5.—Inca.

Detalles Obras Rebudes

Conferencias Espirituales para los Aspirantes de las Congregaciones religiosas de vida activa por el Ilmo. Sr. D. Santiago Costamagna, Obispo titular de colonia y Vicario apostólico de Méndez y Gualaquiza (Ecuador).

Flores de Mayo a la Virgen Maria. Jaculatorias por Manuel Sanchez de Castro. (Aquest llibre se compon de una composició poètica per cada dia del mes de Maig que'n alguns col·legis solen recitar els alumnes)

Tratado de Urbanidad religiosa por Fr. José Catalá y Fr. Francisco María Ferrando O. F. M.

Catacismo explicado con ejemplos por el presbítero Comilo Ortuzar de la Pía Sociedad de San Francisco de Salas.

Enciclopedia Universal ilustrada, europeo-americana—Etimologías: Sancristo, Hebreo, Griego, Latín, Árabe, lenguas indígenas, americanas, etc. Versiones de la mayoría de las voces en Francés, Italiano, Inglés, Alemán, Portugués, Catalán, Esperanto—Tomo XII—Barcelona— José Espasa é Hijos, Editores.

(E-hi ha que notar que encara se troba a la lletra C.)

Abate, Superior del colegio de la Inmaculada Concepción de Pau—*Amad a Jesús* Treinta meditaciones sobre el amor de Jesucristo—traducción de Francés por el M. I. Sr. D. Matias Vielva, canónigo de la S. I. Catedral de Palencia.

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

PREUS Y CONDICIONS

A 4 pessetes l'anyada entera.

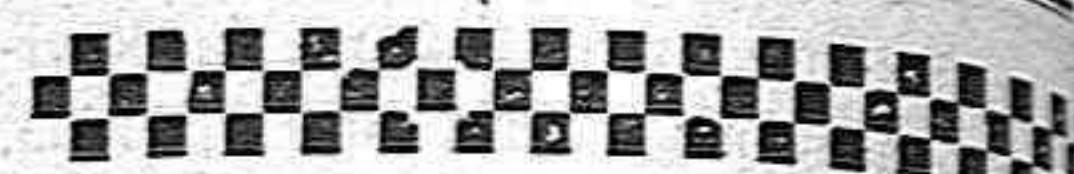
A n-els Srs. mestres y mestresses d'escola los donám la suscripció a mitat de preu: a dues pessetes l'anyada.

A n-els obrers y pobres qui nos ho demanin los feym la metexa rebaxa.

A les persones qui comprin a nostra **Librería** per 100 pessetes cad'any, y paguin totd'una, les regalám la suscripció.

¿SE VOL MÉS BARATURA?

ADMINISTRACIÓ: CARRÉ DE LA MURTA, 5,—INCA.

ALMACENES MONTANE

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 1

PALMA

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Españoles, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinas.

EN LA SUCURSAL CAN BITLA.

ROPAS HECHAS Y SASTRERIA ECONOMICA

CASA ARRENDADISSA

Es obranova defa uns onze anys.

Esá an-el centre de la població.

Fa cantonada ab els carrés de Palmer y Mesones.

Té'l portal principal que surt a la plaza de la Iglesia.

Qui la vol llogar qu'es veja

AB

D. JOAN ESTRANY MATEU

LLIBRERÍA RELIGIOSA

— DE —

Miguel Durán

CARRÉ DE LA MURTA, 5

INCA

Via-crucis d'en Cotsa y Setmanari Santes.

Llibres de devoció de tot preu, y pispis per regalar als nins de primera comunió.

Estampes de primera comunió y targeta impreses en la dedicatoria que vulga, a preus molt económicos.

Targetes postals d'asuntos religiosos

Se alquila

Una casa con cochera, jardín, agua abundancia y otras comodidades.

Informará D. Miguel Pujadas, Abogado Inca.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.